

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Magia & magorum co[n]sultatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

POENAE CONSULENTIVM
Magos & aruspicas.

Accidit vt dum Constantinus Magnus à suscepta semel Christiana pietate nunquam deflexit ei omnia ex sententia euenirent, ita vt nullum vnquam fuerit felicius cuiusquam imperium, cui adeo diuina opitulata est gratia, vt duos immarissimos eisdemq; fortissimos tyrannos (Maxentium & Licinium) abstulerit, alterum occidentale, orientale alterum possidentem imperium, simulque barbaros quotquot insurrexerunt in ipsum; Romanum imperium perdomuerit, atque adeo cuncta ei prospera atque felicia & ex animi sententia contigerint. Cum vero sui ipsius, nescio qua incuria, prorsus oblitus, augurum responsa captare cœpisset, & perinde atq; non esset Deus in Israël misisset ad consulendum Beelzebub Deum Accaron, atq; velut Saul, cum abstulisset Magos & ariolos de terra, & interfecisset eos qui Pythones haberent in ventre, post modicum temporis spatium Pythonissam ipse cōsulens Dei vindictam in se cōcitauit, & cum aduersus aruspices atq; magos leges tulisset, ipse tamē de iisdē aruspibus cōsulendis ad præfectum vrbs scripsit, Dei patrociniū à se quo sustentabatur, auerit, & eius indignationē valde acerbā promeruit, vna cum imperio funditus periturus, nisi cito Christiano religionis remedio (baptismate)

R s. faci-

2.
vi. locum
de Temp.
violat.;

Auitam su
perstitionē
aliqua ex
parte resu-
mit.
4. Reg. 1.
1. Reg. 28.

facinus expiasset. Delrius li. i. disc. mag. lib. i. c. 4. refert Principem qui præstigiatorum defenderat vix biennium supervixisse & florante ætate interiisse, nec quicquã illi postquam malæ causæ defensionem susceperat postea feliciter in gubernatione cessisse. Vult enim Deus Exod. 22. v. 18. ne quis præstigiatorum patiatur vivere.

2.
lib. 10.
Chron.

Inter cæteras causas cladis magnæ quam Flandri à Francis, cæsi anno 1302. acceperunt, memorat Meierus quod Flandrorum militiæ imperator Guido Iuliacus sortilegos ac necromanticos sibi adhibuit, & cæcæ monas adiuravit & consuluit. idem Meierus anno 1304. de Guidone ait: fama est deceptum fuisse à quodam Necromantico, à quo artem didicisset, qua ille pollicetur fore eum quandoque vellet, in quantum libet magno periculo inuisibilem. At incantatio nihil ei hic profuit ad vitæ salutem.

Ad veræ & æternæ mortis supplicium apud prime vitæ salus fuit.

3.
Aen. Silii
us in hist.
Boëm.

Vratislaus Lucensis dux Vratislaviæ conditor, bellum contra Gremozislaum Boëmæ ducem, nepotem suum, susceperat, ibi mulierem fuisse tradunt, quæ priuigno bellum petituro, Vratislaum in pugna casurum, maioremque populi partem cum eo interituro prædixit, posse tamen euadere iuramentum, si sibi pareret. adolescenti imperator facturum respondenti iussit vt primum qui obuius fieret, occideret, atque utraque au-

res abscissas in pera reconderet; mox gladio inter priores equi pedes cruce in terra facta & deosculata, fugam maturaret. Pugna in campo, cui Thutco nomen est, commissa, cæcio Vratislao, adolescens, qui nouerca paruerat, domum incolumis effugit, sed vxorem, quam valde amabat, interemptam reperit, carentem auribus, pectusque confosam, sic quas hosti amputauerat aures, coniugis suæ fuisse, stupens tristisque cognouit, digna merces, inquit Delrius lib. 2. disquis. mag. quæst. 12. consultæ de victoria sagæ, fortassis & vxor venefica fuit, & se prælio immiscuit, vel genus hic malefici per imaginem lethalem in prælio exhibitam, dæmone interea domi miseram iisdem vulneribus multante.

Delrius disquis. mag. lib. 4. cap. 2. qu. 6. sect. 4. ait: Rostochij quidam pecuniam in quodam loco seposuit, cum autem eam postea inuenire tam cito non potuisset, fabrum conuenit, ab eoque petijt vt oculus furi exenteretur (per diuinationem diabolicam). Quo pacto statim ipse Dominus, qui fabri diabolica opera vsus est, oculum amisit. iusto Dei iudicio incidit in foueam quam fecit, & merito pertulit quod tam iniuste per artem pessimam malum alteri moliebatur.

Addit q. 7. ex chron. Scotorū de Nataloco Rege 30. illū ipsum à quo Rex cæsus ad diuinos mil.

4.
Nota quæ
periculo-
sum sit cõ-
sulere dæ-
monico,
las,

5.

Buchana-
nus lib. 4.
fol. 35.

Instituta
hæc erant
ingeniosissimè ad
hoc, ut miles
ad cogitationem
tollendi tyranni im-
pelleretur.

Consulens
magum fit
homicida.

4. Reg. 8.

missum, ut de victoria, de vita Regis ac regno
eius percontaretur responsum à quadam
accepisse, Regem non diu victurum, nec per-
iculum ei ab hoste sed à familiaribus instare.
Cum ille vrgeret, à quo? animum, à te subiecisse.
ille mulierem exsecratus, cum domum red-
ret, subiit animum illa cogitatio, nec respon-
sum celari posse, nec edere tutum esse, nec se
pud Regem, hominem prauum & suo timore
indulgentem, suspectum redderet. itaq; tyran-
nus est tyrannum cum multorum gratia inter-
ficere quam cum grauissimo capitis proprio
discrimine incolumem seruare. Statim
domum redijt, impetrato ad responsa diu-
norum expromenda secreto, cæso Rege duo-
decimum imperij annum ingresso, patriam
seruitio, & se periculo exemit. Simile tyran-
nicidium in azaele Syro nobis S. scriptura sup-
peditat.

*MAGI ET MALEFICI VEL HII
etiam familiares puniuntur.*

1.

NAhum (c. 3. v. 4.) inter præcipuas causas
excidij Niniuæ memorat quod in ea
Magi & malefici magni fierent.

2.

Eandem ob causam minatur Ierosolymæ
Michæas c. 5. v. 10, Propterea Cananæi delati
& pulsi sedibus suis. Deut. 18. v. 10. Nunquam

3.

1. Reg. 28.
v. 8.

id impune Regibus cessit; Saul non excidit ro-
gno nisi postquam Magiæ præsidia qualiter
tunc (ait Blesensis) dum Pythonissam confu-
litio